

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Vlrico monacho Vilariensi, cap. 31.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

sacerdos gratiæ, qui non iam corruptibile pro vna gente sacrificium, sed pro totius mundi salute patri offert filium, summam in altari pacem requirit & silentium? Vnde & beatus Ambrosius post Euangelium morere solebat populū, vt à tussi, & omni inquietudine se temperarent tempore canonis. Quod verò deuotio ignea sit, & sursum nitatur, vt præfatus sum, sequens visio demonstrat.

CAPVT XXXI.

IN Vilario Brabantia, ante hoc biennium monachus quidam defunctus est nomine Vlricus, iuuenis disciplinatus, & valde graciosus, tam corpore quam mente virgo. Hic cum in Namurco die quindecesimo ante mortem suam missam celebraret, sicut mihi retulit loci prædicti Prior, venerabilis inclusa, Vda nomine, cui Deus multa reuelare consuevit, globum igneum super caput eius conspexit, erat enim tunc temporis grangiarius. Qui cum infirmus in extremis ageret, & Abbas deesset, dixit ei quidam ex circumstantibus: Velletis Dominum Abbatem modò videre? Etiam, inquit, valde illum videre desidero, vt præsens congaudere posset mihi eunti ad nuptias, & adiecit: Cras habebitis propter me festum, scilicet duas missas, quod ita factum est. Nam altera die dicta missa in conuentu, post primam (erat autem calendæ Octobris) animam virginem efflauit, quæ à cœlestibus paranympis suscepta in æthereum thalamum ad nuptias agni, & ad amplexus sponsi, deducta est. Post Tertiam verò, celebrata pro eo missa solenniter in conuentu, secundum quod ipse prædixerat, terræ commendatus est; & sicut mihi dixit dominus Wilhelmus, nunc Abbas Vilariensis, tunc Prior ibidem, ne vnum quidem peccatum mortale deprehendere potuit in eius extrema & generali confessione: Quærat siquidem magnæ spei iuuenis, vultum habens angelicum, moribus bonis adornatus, natione Coloniensis: prædicti verò sacerdotis personam mihi prodere non licet, est enim vir tantæ perfectionis, vt tanta gratia dignus sit, & verbis eius non credere, si tibi propalaretur,

facrilegium iudicares. APOLLONIVS: Vtricum, quātum ad prædictam visionem, similem iudico sancto Martino, de cuius capite cū altare benediceret, etiā globus igneus emicuit. CÆSARIVS: In vtroque signum fuit magnæ deuotionis, cuius autor Spiritus sanctus est, qui in igne super Apostolis apparuit; vnde non immeritò a sacerdote ante canonem, sursum corda habere monemur.

CAPVT XXXII.

Alium itidem noui sacerdotem, cui accedenti ad altare, tantam Dominus saepe contulit deuotionem, vt esset venter eius, sicut scriptum est in Iob, quasi mustum absque spiraculo, quod lagunculas nouas dirumpit: & sicut ipse mihi confessus est, adhuc enim viuit, tam vehementes motus nunquam in corde eius deuotio excitauit, vt pectus dirumpi videretur; oportebat eum motus eosde propter circumstantes reprimere. Quæ peccatorum vincula, huiusmodi impulsus non dirumperent? Huius congruit id Dauidicum: Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis, &c. APOLLONIVS: Puto quòd valde mundis manibus sacrificet, qui tam flammæ pectus habent. CÆSARIVS: Quòd huiusmodi sacerdotes, non solum mundas, sed lucidas tempore sacrificij manus habeant, exempla sequentia declarant.

CAPVT XXXIII.

CVM die quadam sacerdos quidam in mōte sancte Walburgis missam celebraret, religiosa Virgo Richmundis, cuius memini in distinct. octaua cap. 7. post tergum eius stans, hostiam in eleuatione tam lucidissimam vidit, & tam perspicuam, ac si fuisset crystallina, & radio solari perlustrata. Nec impediebant pollices sacerdotis, quibus hostiam tenebat, in aliqua parte hostiæ claritatem, quia eadem gratia pollices dotabantur: necdum tamen factam ibi fuisse puto trāssubstantiationē; vocabatur autem sacerdos Wilhelmus, a tate quidem iuuenis, sed vitæ regularis in capella iuxta Nuffiam professus. Visionem hanc
Rich-